

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Οι αλλόκοτες δημιουργίες της Pottati Pottato

Μια Ελληνίδα καλλιτέχνης φτιάχνει σε κεραμικά μορφές της καθημερινότητάς, με τρόπο εντελώς ανατρεπτικό και παιγνιώδη, και τις παρουσιάζει σε έκθεση στη Μύκονο.

ΜΕΡΟΠΗ ΚΟΚΚΙΝΗ

27.7.2020 | 16:00

Aλλόκοτα και κάπως αστεία είναι τα κεραμικά της Pottati Pottato, της Ελληνίδας καλλιτέχνιδας Τατιάνας Ζαγάρη, τα οποία παρουσιάζονται στην έκθεση με τίτλο *Sometimes I cry at work* στην γκαλερί Δύο Χωριά στην Μύκονο. Τα έργα της, που περιλαμβάνουν τόσο χρηστικά κεραμικά όσο και γλυπτά, διαθέτουν όλα μια γερή δόση χιούμορ και σίγουρα χαρακτήρα: τα φαντάσματα, οι κάλτσες με σανδάλια ή οι κάλτσες με παντόφλες πάνω σε rollers, οι θλιβερές πισίνες των μοτέλ (από αυτές που υπάρχουν πάντα στις αμερικανικές ταινίες του ανεξάρτητου κινηματογράφου), οι μπαλακλάβες, ένα τσιγάρο που κρατιέται από τα δάκτυλα μιας πατούσας, τα λουλουδάτα πουκάμισα που φορά ο Νίκολας Κέιτζ στις ταινίες («μερικά πουκάμισα λειτουργούν ως μίνι διακοπές», όπως περιγράφει η ίδια η καλλιτέχνιδα).

Η Τατιάνα σπούδαζε οικονομικά στην ΑΣΟΕΕ, όταν αποφάσισε να μάθει για χόμπι γραφιστική και αυτό τη βοήθησε να δουλέψει σε δημιουργικά γραφεία σε διάφορες χώρες του κόσμου, όπως η Βραζιλία, η Ινδία και η Κίνα. «Γενικά οι αυθόρμητες κινήσεις και η περιέργεια μού έχουν βγει σε καλό, από εκεί και πέρα βέβαια θέλει πολλή δουλειά» λέει η ίδια, η οποία τα τελευταία δέκα χρόνια δουλεύει στον χώρο της διαφήμισης ως art director.

Ο κοινός παρονομαστής σε όλα της έργα είναι ότι φτιάχτηκαν μετά από μια κουραστική μέρα στη δουλειά.

Αποφάσισε να ασχοληθεί με την κεραμική όταν μια συνάδελφος της τής πρότεινε να παρακολουθήσουν παρέα μερικά μαθήματα στο εργαστήριο του Χάρη Πανουσόπουλου, κι εκείνη από καθαρή περιέργεια για τα πάντα πήγε και ανακάλυψε πόσο διασκεδαστικό είναι να παίζεις με τον πηλό.

«Εν τέλει, μου έδωσε μια διέξοδο που δεν είχα συνειδητοποιήσει πόσο τη χρειαζόμουν. Πέρα από το δημιουργικό κομμάτι, το να βρίσκομαι όποτε μπορώ μόνη στο εργαστήριό μου είναι ο χρόνος που αφιερώνω σε εμένα, με ηρεμεί και λειτουργεί σαν ένα είδος διαλογισμού» λέει.

Ο κοινός παρονομαστής σε όλα της έργα είναι ότι φτιάχτηκαν μετά από μια κουραστική μέρα στη δουλειά. «Δεν ξέρω αν μπορώ να βρω καλλιτεχνικούς όρους για να τα περιγράψω, ωστόσο μπορώ μόνο να πω ότι όλα είναι πολύ προσωπικά, σχεδόν αυτοβιογραφικά, και είναι μια πολύχρωμη, αναπολογητικά αφελής, ανάλαφρη και fun απεικόνιση των πραγμάτων –και κυρίως των εικόνων– που με επηρεάζουν στην καθημερινή μου ζωή. Καταναλώνω επίσης πολλή ποπ κουλτούρα και trash TV –ίσως από εκεί να προέρχεται μια αίσθηση χαρμολύπης που έχουν κάποια από τα κεραμικά μου» λέει η ίδια.

Μερικά από τα έργα της είναι και χρηστικά και κάποια είναι απλά γλυπτά. «Μου αρέσει όμως η ιδέα ενός γλυπτού που είναι ταυτόχρονα και χρηστικό αντικείμενο και έχει έναν πιο δυναμικό ρόλο στη καθημερινότητα σου».

Coming Thru. Φωτογραφία από την έκθεση «Sometimes I cry at work».

It's pronounced bal-a-cla-va. Φωτογραφία από την έκθεση «Sometimes I cry at work».

Φωτογραφία από την έκθεση «Sometimes I cry at work».

Φωτογραφία από την έκθεση «Sometimes I cry at work».

Η έκθεση της Τατιάνας αρχικά ήταν προγραμματισμένη να γίνει στον δεύτερο χώρο της μυκονιάτικης γκαλερί που βρίσκεται στο Ψυχικό, ωστόσο, λόγω των μέτρων που λήφθηκαν για τον κορωνοϊό, η έκθεση αρχικά ακυρώθηκε στην Αθήνα και η Τατιάνα μαζί με τον σύντροφό της και σκηνοθέτη, Κρις Τσούνη, και τη βοήθεια της φίλης της, Λυδίας Παπαϊωάννου, έφτιαξαν ένα εντελώς ιδιοσυγκρασιακό βίντεο το οποίο περιλαμβάνει αυθόρμητες σκέψεις και συναισθήματα σχετικά με κάθε έργο.

Το βίντεο έχει κάτι από το awkwardness και το χιούμορ που βγάζει η δουλειά της Μιράντα Τζουλάι και θα μπορούσε να σταθεί κι αυτό ως έργο που συνοδεύει τα κεραμικά της Τατιάνας, που υπογράφει με αυτό το αστείο όνομα. Γιατί το επέλεξε; «Γιατί οι φίλοι μου με φωνάζουν Τάτι και Τάτο, και σκέφτηκα πως τα κεραμικά μου είναι POTS made by TATI/ TATO. Κάπως έτσι προέκυψε και το Pottati Pottato, áσε που όλα τα υπόλοιπα που είχα σκεφτεί ήταν πιασμένα στο Instagram».